

Voorleesverhaal

Hoe Batterij Bartje een step werd

Kijk, dit is Batterij Bartje. Hij zit in een speelgoedhond die écht kan lopen.

Zijn baasje Boris is dol op hem. Urenlang speelt hij met het hondje. Het hondje kwispelt en stuitert en loopt de hele kamer door.

Tot hij steeds langzamer gaat, slomer wordt en het ineens niet meer doet. Wat zou er aan de hand zijn?

Batterij Bartje is leeg, op. Wat nu? Hij voelt zich verdrietig.

Nu Batterij Bartje leeg is, doet het hondje het ook niet meer.

Boris speelt nu liever met ander speelgoed.

Bartje ligt daar maar in de hoek...

Arme Batterij Bartje.

Ineens komt de moeder van Boris de kamer binnen.

Ze haalt Bartje uit de speelgoedhond en stopt hem in de Batterij Bewaarbox voor lege batterijen in de kast.

‘Word ik ook nog weggegooid!’, denkt Batterij Bartje.

‘Ga je mee naar de supermarkt Boris?’, roept de moeder van Boris de volgende ochtend.

‘Ja, ik kom!’ antwoordt Boris en trekt zijn schoenen aan.

Terwijl hij zijn veters strikt, pakt zijn moeder de batterijen uit de bewaarbox en stopt ze in haar jaszak. Waar zouden ze naartoe gaan? Bartje weet het niet.

Onderweg hoort Bartje hun voetstappen op de stoep. Bartje wiebelt heen en weer in de jaszak en hij weet nog steeds niet waar hij naartoe gaat!

Dan stappen Boris en zijn moeder de supermarkt binnen.

Bij de ingang staat de manager van de supermarkt, Hans.

‘Goedemorgen. Ik heb jullie hier wel vaker gezien. Hoe heet jij, jongen?’

‘Boris!’ zegt Boris. ‘Mijn moeder en ik komen lege batterijen inleveren!’

‘Stop ze hier maar in, Boris,’ antwoordt Hans

‘Straks komt er een Wecycle-vrachtwagen om de batterijen op te halen. De chauffeur brengt ze dan naar het sorteercentrum.’

‘Wat gebeurt er dan in dat sorteercentrum?’, vraagt Boris.

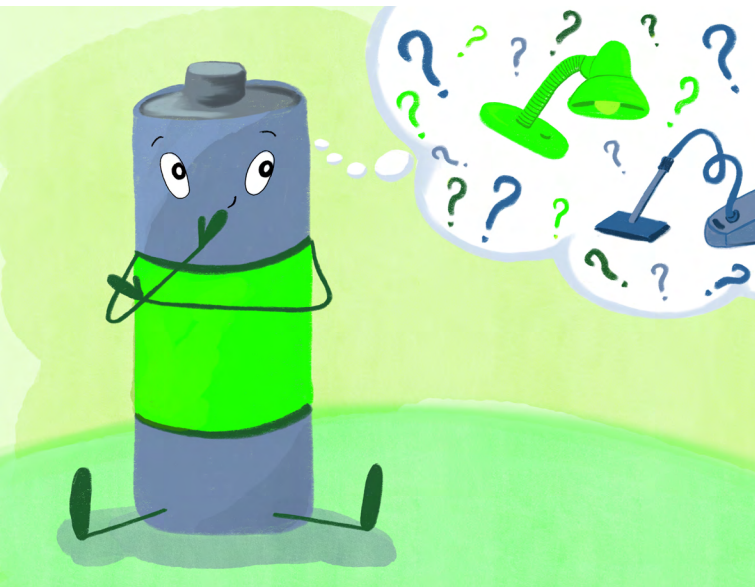
‘Nou, daar zoeken ze eerst de batterijen uit. Er zijn allerlei soorten batterijen: grote, kleine of bijvoorbeeld platte batterijen. Die moeten niet allemaal bij elkaar zitten, maar soort bij soort. Dat noem je sorteren.’

‘En daarna gaan ze naar de recyclefabriek,’ legt manager Hans uit.

‘Wat doen ze dan met de batterijen in de recyclefabriek?’ vraagt de moeder van Boris nieuwsgierig.

‘Nou, daar halen ze de belangrijke grondstoffen uit de batterijen. Daar kun je weer nieuwe dingen van maken! Recyclen noemen we dat.’

‘Echt waar?’ roept Boris uit. ‘Wat kun je dan allemaal maken van oude batterijen?’, vraagt moeder verbaasd. ‘Nou, denk maar een fiets... of een kaasschaaf! Zo krijgt jouw batterij een tweede leven!’

‘Een tweede leven?’, denkt Batterij Bartje. Zou dat waar kunnen zijn?

Is mijn leven niet voorbij? Misschien is dit reisje zo gek nog niet!

Wat zou ik worden dan, een stofzuiger? Of een lamp?, fantaseert Bartje.

Wat zou jij willen worden, als je kon veranderen in iets anders...?

Batterij Bartje wordt geen lamp of stofzuiger, het is nog iets veel beters!

Batterij Bartje verandert in iets véél mooiers dan hij zich ooit had kunnen bedenken...

Hij is een gloednieuwe glimmende step geworden!

Van de grondstoffen uit de batterij kun je namelijk heel andere dingen maken.

Dat had Batterij Bartje nooit kunnen bedenken.

En wie krijgt er een week later een nieuwe step voor zijn verjaardag...?

Juist, baasje Boris!

Batterij Bartje is dolblij dat hij weer thuis is!